

HISSANT LA PLOMA

ELS JOVES A L'ESCALA AVUI

Definir el jove és molt relatiu i gairebé impossible. A la nostra vila, les activitats pels joves són poques i amb poc èxit a causa de la manca d'informació, ja que no són les que els joves volen i els falta una forta càrrega d'imaginació. La vida que fa portar la societat als joves, encara que sembla el contrari, fa difícil que es puguin realitzar com a persones.

Els càlculs demogràfics indiquen que la població jove dels països desenvolupats, començarà a disminuir en els pròxims quinze anys. D'una població de 4.110 milions d'habitants, 194 són joves. L'any 2000 només n'hi haurà 184, mentre que en els països subdesenvolupats la població de joves augmentarà.

Però, què són els joves? Per uns són les persones que tenen entre 14 i 25 anys; per altres aquells que la societat considera com a tals, una altra opinió és que cadascú és qui decideix si és jove o no... i, segons el Pompeu, joventut és «tot aquell període d'existència d'una cosa capaç de desenvolupament, durant el qual augmenta en força, vigor, etc».

Activitats pels joves

Aquest any ha estat batejat com Any Internacional de la Joventut. A la nostra vila, tot i aquesta excusa, no s'ha notat. No volem anomenar les activitats que s'hàn fet, però sí que les analitzarem. Quasi totes tenen un comú denominador: l'escassíssim poder de convocatòria sobre els joves. Una de les raons és la falta d'informació que sobre aquestes activitats es rep. Però no és aquí on rau el problema. Fins a quin punt el jove n'és responsable?

El jove es troba amb uns esquemes pre-establerts per la societat i passa a formar part del que més li convé. A vegades s'adona que ell no encaixa dins aquest engranatge, i tot i així no fa res, o no pot fer res per sortir-se'n. Això juntament amb l'evolució de la personalitat, provoca un munt de contradiccions que li són constanment recordades per l'entorn. Quantes vegades no s'ha sentit allò de «els joves no saben el que volen!».

El tipus d'activitats donades per l'ajuntament o altres entitats —exceptuant la comissió de Carnestoltes, el Centre Excursionista Escalenc, l'emissora municipal, i els Esports que funcionen majoritàriament gràcies a la participació del joven escalenc— no «molen». Aquestes entitats no saben o no volen arribar als joves i els joves potser adopten una actitud recelosa.

El problema està en què aquestes activitats estan basades en els diners i s'utilitza molt poc la imaginació. Els joves no tenen peles i es troben dins un món que està mogut pel caler, —«tant tens, tant vals»—.

Podem deduir de tot això que les activitats per als joves, que rutllen en el poble, són les que ells mateixos porten i que està en les seves mans exigir i demanar a les entitats que correspongui el recolzament material necessari per les seves iniciatives.

La vida dels joves

Quan surts de l'escola s'et plantegen dues alternatives, seguir estudiant o posar-te a treballar. Hi ha però, qui no pot triar. El buscar una feina ve determinat pel fet que es vol una independència econòmi-

ca, o senzillament la subsistència. El jove que treballa ocupa una gran part del dia amb la feina i després està cansat, no té temps o no té diners per fer altres activitats. La gent que treballa, majoritàriament, es queden estancats, es tornen conformistes i s'aborreixen, cauen en la monotonia i la capacitat del jove per fer coses queda atrofiada i es tradueix en desgana, desorientació... fins el punt que es dona el cas que els joves surten de l'Escala per buscar la diversió que no troba aquí, però, en la majoria dels casos, es queden allà mateix.

Anem ara pel jove que estudia. El fet d'estudiar ja suposa marxar del poble. Això implica unes despeses econòmiques fortes, trencar amb els lligams anteriors i passar molt temps fora del poble, amb la inseguretat que després de tot això no trobi feina. El jove que estudia disposa de menys temps que el que treballa i això fa que, igual que aquest últim, tampoc tingui temps ni, en alguns casos, ganes de fer altres activitats, però amb la desavantatge que depèn econòmicament de la família. El fet de sortir del poble li dona una visió més àmplia, coneix noves coses i té la possibilitat d'aplicar les seves noves experiències al seu poble.

Estuïi o treballi, el jove, pel fet de ser-ho, és rebel. Té un cabdal d'imaginació i vol renovar totes les coses perquè està carregat d'optimisme. Com que avui està en una època d'evolució, amb totes les seves contradiccions, escorcollant i coneixent va forjant la seva personalitat.

Una cosa que uneix els joves, vinguin d'on vinguin, és la música. Gairebé tots se senten atrets per algun tipus de música. El jove es vesteix diferent, té actituds diferents amb la religió i amb la moral... i tot això per trencar motllos.

Potser aquest reportatge no donarà, ni de bon troç, una idea ni unes solucions per tots el embolics en els que es troba ficat el jove. Això no es pot escriure en una pàgina ja que cada jove és un món complex i no podem caure en l'error d'etiquetar que és el que s'ha fet sempre. El jove és qui s'ha d'espavilar per buscar solucions als seus problemes, però ha de poder trobar el recolzament de la gent que tant en parla (institucions públiques) i que tan poc hi entén.

De més a més, MOLTA SORT JOVES ESCALENCS!!

MONT-RECOVA

Grup de Jovent de la nit de les havaneres (3 - 8 - 82)

